

РЕШЕНИЕ

№ 18268

гр. С., 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 176 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОРЯНА В. ПЕТРОВА**

при участието на секретаря **ТЕОДОРА ГР. ТОДОРОВА**
като разглежда докладваното от **БОРЯНА В. ПЕТРОВА** Гражданско дело № 20221110139202 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба подадена от Застрахователна компания „ФИРМА“ АД срещу С.О., с която са предявени установителни искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.410, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД, с искане да се признае за установено, че ответникът дължи сумата от 507,81 лева, представляваща регресно вземане, от които 497,81 лв. за изплатено застрахователно обезщетение и разходи за репатриране и 10 лв. ликвидационни разходи по щета №, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК (27.05.2022г.) до изплащане на вземането и сумата 154,75 лв., представляваща мораторна лихва за периода 30.05.2019г. – 30.05.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 10.06.2022г. по ч.гр.д.№ 28004/2022г. на СРС, 176-ти състав.

Ищецът твърди, че на 26.06.2017г., около 11:45 часа в гр. С., при движение по бул. „...“ в посока от гара „...“ към ул. „...“, на кръстовището с ул. ..., лек автомобил марка „...“ с рег.№ ... попада в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, с което реализира ПТП. Твърди, че от инцидента са причинени материални щети на автомобила. Сочи, че за настъпилото ПТП е изготвен протокол за ПТП № ... от 26.06.2017г. Поддържа, че към датата на произшествието лекият автомобил е застрахован

по застраховка „Каско“ при ищцовото дружество. Излага, че във връзка с настъпилото застрахователно събитие е образувана щета № В съответствие с установените щети твърди, че е определено обезщетение в размер на 445,81 лева, което е изплатено на собственика на автомобила. Отделно от тази сума, застрахователното дружество е изплатило и разноски за репатриране на автомобила в размер на 52 лева. Сочи, че с изплатеното обезщетение ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата и е придобил право на регрес срещу ответника. Поканил последния да погаси дълга си, но плащане не последвало, с оглед на което претендира главницата заедно с мораторната лихва.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват. Ответникът оспорва описания от ответника механизъм на ПТП, както и твърденията за наличие на неравност на пътното платно към датата на ПТП. Поддържа, че протоколът за ПТП е съставен от служител на СДВР на база описанието на ПТП от водача на МПС. Счита размерът на изплатеното обезщетение за завишен и неотговарящ на действителния размер на претърпените вреди. Сочи, че е възложил на третото лице – помагач „ФИРМА“ ЕАД дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа, включително по отношение на участъка, в който е настъпило процесното ПТП, като месечната абонаментна поддръжка е приета без констатиране пътни неравности. Аргументира, че съгласно ЗДвП водачите са длъжни да избират такава скорост при движение, позволяваща им спиране пред препятствие. С оглед последното и в условията на евентуалност релевира възражение за съпричиняване. Оспорва и иска за мораторна лихва при твърдения, че поканата на застрахователя не е получена от С.О..

Третото лице помагач на страната на ответника - „ФИРМА“ ЕАД, оспорва исковите.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК приема за установено следното:

Не е спорно, а и от представените писмени доказателства – комбинирана застрахователна полица № от 16.03.2017г. се установява наличието на застрахователно правоотношение при ищеца по застраховка „КАСКО“ за лек автомобил „...“ с рег.№ ..., по силата на което

застрахователят е поел задължение да заплати застрахователно обезщетение при настъпване на застрахователно събитие.

При застрахователя „ФИРМА“ АД е образувана ликвидационна преписка по щета №, въз основа на уведомление - декларация за щета от 27.06.2017г, подадено от М. И. Ц.. Съставени са опис и доклад по щета, приложени по делото, като е определено застрахователно обезщетение в размер на 445,81 лева за претърпените от ПТП вреди, както и за сумата от 52 лева за репатриране на автомобила – общо 497,81 лева, които суми са изплатени от застрахователя с приложените по делото платежно нареждане № /20.11.2017г. и № /25.07.2017г., както и сумата за репатриране с преводно нареждане № /25.07.2017г.

С регресна покана получена от адресата на 21.12.2017г., видно от положения печат, „ФИРМА“ АД е поканило С.О. да заплати сумите по общо 26 бр. регресни щети, в това число и сумата от 507,81 лева, регресното вземане по щета №, ведно с ликвидационни разходи от 10 лева.

Спорен по делото е въпросът – доказан ли е механизмът на ПТП – попадане на автомобила в необезопасена и несигнализирана неравност на улица в населено място, което да е довело до вреди на МПС, за които е заплатено застрахователно обезщетение по имуществената застраховка „Каско“.

За установяване механизма на ПТП, ищецът се позовава на съставения от органите на МВР протокол за ПТП, свидетелски показания и приетото заключение на автотехническа експертиза.

По делото е приет като писмено доказателство Протокол за ПТП № ... от 26.06.2017г., в който е отразено, че на същата дата по данни на водача М. И. Ц., същият се е движил с лек автомобил „...“ с рег.№ ... по бул. „...“ към ул. „...“ и на кръстовището с ул. „...“ попада в необезопасена дупка, от което се нанася щета на автомобила. Видимите щети по лекия автомобил, отразени в протокола са – предна дясна гума с джанта.

Съдът намира, че приложеният по делото протокол за ПТП е съставен, след като е било извършено посещение от органите на полицията, на мястото на произшествието. Това обстоятелство се установява от бланковата форма на протокола, където в графа „посетено на място“, при възможни отговора – „да“ или „не“, е указано, че с „х“ се зачертава ненужният отговор, като в

конкретния случай е отбелязано, че това е отговор „не”. Доколкото протоколът за ПТП е изготвен от органите на полицията, след оглед на местопроизшествието, същият в качеството си на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 ГПК се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП - в този смисъл трайната практика на ВКС постановена по реда на чл.290 ГПК - решение № 24/10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. I ТО, решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и др. В конкретния случай, удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него са за датата и мястото на инцидента, разположението на автомобила, наличието и разположението на неравност на пътното платно и на уврежданията по автомобила – предна дясна гума и джантата, както и за липсата на сигнализация за неравността на пътното платно или нейното обезопасяване.

За тези обстоятелства, безпротиворечиви показания дава и свидетелят М. И. Ц. – управлявал автомобила. Свидетелства, че тъй като бил спрял на светофар за ляв завой, потеглил след зелен сигнал, като се движил с не повече от 10 – 15 км/ч., когато попаднал на остра дупка на пътното платно, без предупреждение или сигнализация, в резултат на което гумата се спукала, а джантата – повредила. Извикал патрул на КАТ, който посетил местопроизшествието, проверили дупката и съставили приложения по делото протокол за ПТП. Категоричен е, че не е имало сигнализация, която да предупреждава за дупката. Изложените от свидетеля и отразените в протокола за ПТП обстоятелства, се потвърждават и от заключението на автотехническата експертиза, съгласно което, посочените увреди на автомобила съответстват напълно на описания в уведомлението за щета и протокола за ПТП механизъм на произшествието, без противоречия и несъответствия.

Доказателствата – писмени, гласни и заключение на АТЕ, са безпротиворечиви помежду си и мотивират извода на съда, да приеме за установен посочения от ищеца механизъм на ПТП, както и обстоятелството, че повредените части на МПС са пряка и непосредствена последица от ПТП, настъпило поради наличието на неравност на пътното платно.

Наличието на същите вреди се установява и по опис заключението на образуваната при застрахователя щета №, а от приетото заключение по изслушаната автотехническа експертиза се установява, че размерът на щетата определен по средни пазарни цени за вложени нови части и труд, възлиза на сумата от 500,64 лв. с ДДС. По делото са представени фактура и транспортен лист от 26.06.2017г. за извършено репатриране на автомобила на стойност 52 лева с ДДС. Разходът за репатриране представлява имуществена вреда, пряка последица от ПТП, доколкото е установено по делото, че гумата е спукана, джантата повредена, поради което и автомобилът, не е бил в състояние да се придвижва на собствен ход, поради която причина и произшествието е посетено от органи на КАТ. В този смисъл Решение № 3977 от 19.07.2023 г. на СГС по в. гр. д. № 1119/2022 г., Решение № 334 от 19.01.2023 г. на СГС по в. гр. д. № 38/2022 г., Решение № 876 от 15.04.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 226/2022 г. и др.

Следователно платеното застрахователно обезщетение в общ размер на 497,81 лева (445,81 лв. за щетите по автомобила и 52 лв. за репатриране), е определено в съответствие с правилото на чл.386, ал.2 КЗ, съответства на обезщетителния характер на застрахователното правоотношение и е адекватно на стойността, необходима за ефективното отстраняване на вредите, причинени на собственика на увредения автомобил в резултат на настъпилото ПТП.

Установено е по делото, че пътнотранспортното произшествие е станало на улица в населено място – гр.С.. Съгласно чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на С.О. е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в С., което включва и недопускането, съответно отстраняването на дупки по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно - обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т.3

от ППВС № 4/30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл. 45 ЗЗД, съответно по чл. 49 ЗЗД, при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл. 50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, ответната община е и собственик на улицата, на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. § 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА, като с нормата на чл.31 ЗП □ е възложено задължението за изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища. С оглед на това, че наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които СО е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването □, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Неоснователно е възражението на ответника, че не носи отговорност пред увреденото лице, тъй като с договор от 27.04.2015г. възложил на третото лице-помагач – „ФИРМА“ ЕАД да извършва на територията на С.О. дейности по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, тъй като съгласно цитираните по-горе законови разпоредби, пред третите увредени лица, отговорността носи стопанинът на пътя – в случая С.О.. Не са налице основания за освобождаване от отговорност на ответника и с оглед представените по делото застрахователна полица и спецификация към нея, обезпечаващи отговорността на поделение „...“ към ФИРМА ЕАД, доколкото по делото категорично се установи, че вредите са настъпили от неизправно състояние на пътната настилка, а не от вреди при поддържане и експлоатация на релсовия път.

Неоснователно е и възражението на ответника за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача - участник в ПТП, което е недоказано, тъй като липсват доказателства автомобилът да се е движил със скорост, която не е позволявала на водача да забележи своевременно дупката върху пътното платно, за която е установено по делото, че не е била поставена сигнализация.

Доколкото въз основа на протокола за ПТП, гласните доказателства и приетата автотехническа експертиза, е доказан механизмът на ПТП,

противоправното бездействие на служители на общината - неотстранили, съответно необезопасили неравност върху пътна настилка в населено място, наличието на която е довело до увреждане на автомобила - настъпване на констатираните в протокола щети върху автомобила, както и действителният размер на вредата определен от вещото лице дори на по-висока стойност от изплатената от застрахователя - 445,81 лв., както и 52 лева за репатриране на автомобила – общо 497,81 лева, следва че на основание чл. 410, ал.1 КЗ вр. чл.49 ЗЗД, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу С.О. за вредата до размера на платеното обезщетение от 497,81 лева и обичайните разноски направени за неговото определяне – в случая направените ликвидационни разноски в размер на 10.00 лева. Следователно предявеният иск за сумата 507,81 лева е основателен и следва да бъде уважен.

По иска за лихва:

Регресното право на застрахователя по чл. 410 КЗ възниква по силата на закона и дава право на застрахователя да търси от делинквента платеното от него обезщетение при изпълнение на законовото му задължение по носене на риск. В дадената от законодателя уредба липсват срокове за упражняване регресното застрахователно право на застрахователя и корелативно свързаното с него задължение на делинквента, предвид на което, съдът намира, че приложима е разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. За изпадане в забава на длъжника по регресното право е необходимо същият да бъде поканен от кредитора – застраховател. Видно от приложения по делото печат на С.О. върху регресната покана, поканата до ответника за плащане на процесното обезщетение е получена от последния на 21.12.2017г., като при приложение на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, е в забава считано от 22.12.2017г. По делото се претендира обезщетение за периода 30.05.2019г. – 30.05.2022г., чийто размер върху дължимата сума от 507,81 лева, е 154,75 лв., с оглед на което искът с правна квалификация чл.86, ал.1 ЗЗД е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на спора, ищецът има право на разноски в исковото производството на основание чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК, в размер на общо 715 лева – 75 лв. държавна такса, 540 лева – депозити за вещо лице и свидетел и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение и в заповедното производство по

ч.гр.д.№ 28004/2022г. на СРС, 176-ти състав – в размер на 75 лева.

Воден от горното, Софийски районен съд, 176 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл.422, ал.1 от ГПК, че С.О., гр. С., ул. ..., **дължи на „ФИРМА“ АД с ЕИК ...**, на основание чл. 410, ал.1 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД, сумата от 507,81 лева, представляваща регресно вземане, от които 497,81 лв. за изплатено застрахователно обезщетение и разходи за репатриране и 10 лв. ликвидационни разходи по щета №, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК (27.05.2022г.) до изплащане на вземането и сумата 154,75 лв., представляваща мораторна лихва за периода 30.05.2019г. – 30.05.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 10.06.2022г. по ч.гр.д.№ 28004/2022г. на СРС, 176-ти състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК С.О. гр. С., ул. ... да заплати на „ФИРМА“ АД с ЕИК ... сумата от 715 лева – съдебни разноси в исковото и сумата от 75 лева – съседни разноси в заповедното производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника - „ФИРМА“ ЕАД.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____